

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej
Kierunek:	Praca socjalna, I stopień [6 sem], stacjonarny, praktyczny, rozpoczęty w: 2014
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Szabała Beata, dr
Forma zajęć:	ćwiczenia
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Brak wymagań wstępnych.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • film • objaśnienie lub wyjaśnienie
Zakres tematów:	<p>1. Pedagogika upośledzonych umysłowo: definicja upośledzenia umysłowego; kryteria upośledzenia umysłowego (psychologiczne, pedagogiczne, społeczne, ewolucyjne, lekarskie); klasyfikacje upośledzenia umysłowego (psychologiczna Termana i WHO z 1968 r., pedagogiczna wg. Z. Sękowskiej); etiologia upośledzenia umysłowego; nauczanie i wychowanie dzieci upośledzonych umysłowo (organizacja kształcenia, wczesne wspomaganie rozwoju, nauka czynności codziennych); funkcjonowanie dorosłych osób upośledzonych umysłowo.</p> <p>2. Pedagogika niewidomych i słabo widzących: podstawowe pojęcia: ślepotą, słabowzroczność, ostrość wzroku, niewidomy, słabo widzący, szcążkowo widzący, ociemniały, „czarna ślepotą”; czynności wzrokowe i ich zaburzenia; etiologia i profilaktyka zaburzeń wzroku; nauczanie i wychowanie dzieci niewidomych i słabo widzących (organizacja kształcenia, przygotowanie dzieci niewidomych i słabo widzących do nauki w szkole, usprawnianie widzenia, system brajla, nauka czynności codziennych); funkcjonowanie dorosłych osób z uszkodzonym wzrokiem.</p> <p>3. Pedagogika niesłyszących i słabo słyszących: podstawowe pojęcia: niesłyszący, słabo słyszący, głuchoniemy; etiologia i profilaktyka zaburzeń słuchu; klasyfikacje uszkodzeń słuchu: wg. BIAP, pedagogiczna, ze względu na czas wystąpienia wady oraz lokalizację miejsca uszkodzenia); wychowanie słuchowe (pojęcie i założenia wychowania słuchowego, wczesne rozpoznanie i zaopatrzenie w aparat słuchowy); nauczanie i wychowanie dzieci niesłyszących i słabo słyszących (organizacja kształcenia, komunikowanie się dzieci z wadą słuchu); funkcjonowanie dorosłych osób z uszkodzonym słuchem.</p> <p>4. Pedagogika przewlekle chorych i niepełnosprawnych ruchowo: etiologia niektórych chorób przewlekłych (cukrzyca, astma oskrzelowa, choroby nerek, choroby serca, padaczka, nowotwory) i niepełnosprawności ruchowej; wpływ chorób przewlekłych (cukrzyca, astma oskrzelowa, choroby nerek, choroby serca, padaczka, nowotwory) i niepełnosprawności ruchowej (np. mózgowie porażenie dziecięce) na rozwój dziecka; nauczanie i wychowanie dzieci przewlekle chorych i niepełnosprawnych ruchowo (pojęcie poziomu wysiłkowego, składniki oceny wydolności wysiłkowej; formy terapii wychowawczej; potrzeby opiekuńczo-wychowawcze dzieci chorych i niepełnosprawnych ruchowo); funkcjonowanie dorosłych osób przewlekle chorych i niepełnosprawnych ruchowo.</p> <p>5. Kolokium zaliczeniowe.</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • końcowe zaliczenie pisemne • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Warunki zaliczenia:	Pozytywna ocena z kolokwium i aktywność na zajęciach.
Literatura:	<p>Dykcik W. (red.) (1997) Pedagogika specjalna. Poznań</p> <p>Csanyi Y. (1994) Słuchowo – werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu. Warszawa</p> <p>Kirenko J., Parchomiuk M. (2006) Edukacja i rehabilitacja osób z upośledzeniem myślowym. Lublin</p> <p>Perier O. (1992) Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu: aspekty medyczne, wychowawcze, socjologiczne, psychologiczne. Warszawa</p> <p>oblemy diagnoza, profilaktyka. Gniezno</p> <p>Rzedzicka K., Kobylińska A. (red.) (2003) Dorosłość, niepełnosprawność, czas współczesny. Kraków</p> <p>Sękowska Z. (1998) Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej. Warszawa</p> <p>Szczepankowski B. (1999) Niesłyszący – głusi – głuchoniemi. Warszawa</p>

Dodatkowe informacje: -